

'IN BELGIË LEERDE IK CREATIEF TE ZIJN'

Tot voor kort was het Belgische juweel vooral een klassiek pronkstuk, maar intussen barst ons land gelukkig van creatief juweeltalent. Jorge Manilla combineert het vakmanschap uit zijn geboorteland Mexico met de typische Belgische creativiteit.

woord Ine Bonte beeld Johan Martens

Jorge Manilla (32) is een Gentenaar van Mexicaanse afkomst. Zeven jaar geleden veraste hij van het tumultueuze en kleurrijke land van de sombrero's naar onze grijzige contreien. Maar uit het oog is niet uit het hart. Zijn laatste collectie 'La Ciudad de Esperanza' is een eerbetoon aan de slachtoffers van zinloos geweld.

BLOEDERIGE TAFERELN

Vanmorgen las ik over Meza Lopez, een Mexicaanse drugs-crimineel. Veel positieve aandacht krijgt het land niet...

'Mexico en België zijn niet te vergelijken. Alles is anders: de cultuur, het klimaat, de mensen... Mexico staat inderdaad niet meteen in een goed daglicht. De regering is corrupt en speelt een machtsspel, wat resulteert in onmenselijke tafereelen. Daarop is mijn nieuwe collectie trouwens geïnspireerd.'

Hoezo?

'De gewone bevolking zoekt een toevlucht in religie. Mensen dragen een medaille of afbeelding bij zich en voeren rituelen uit bij wijze van bescherming. Ik verwerk dat geloof en die hoop in mijn werk.'

Juwelen met een verhaal dus.

'Inderdaad, een juweel moet een karakter hebben. Aan de hand van

de materialen en de verwerking probeer ik een verhaal te vertellen. Sommige klanten willen dat kennen, andere niet en dat is ook best.'

Wat vertelt een halssnoer van stukjes gebrand leer?

'Voor diepgelovige mensen is een amulet vaak niet genoeg. Een veel voorkomend ritueel in Zuid-Amerikaanse landen zijn tatoeages, waardoor de mensen het geloof letterlijk op hun lichaam dragen. Dat kan niemand hen afnemen. Dergelijke tafereelen maken deel uit van het syncretisme (versmelting van het katholicisme en de oude Indiaanse cultuur, nvdv), waarbij de Indianen zich vereenzelvigen met Christus vanwege zijn lijdensweg. Zij werden zelf uitgemoord door de Spanjaarden.'

Je bent niet vies van 'echte' materialen. Naast edele metalen gebruik je onder meer maïs-pasta, been en gedroogde cactus. Waar haal je die dingen?

'Ik breng ze mee uit Mexico, waar ik om de twee, drie jaar naar terugkeer. Het is bijna onmogelijk ze hier te vinden. Ik heb uiteindelijk een Afrikaans winkeltje in Brussel ontdekt waar het een en ander wordt verkocht, maar ik vind er lang niet alles.'

PRONKJUWELN

Zijn jouw technieken ook zo ongebruikelijk?

'Ik probeer zoveel mogelijk de oude

'Mexico is modebewust, maar de mode is niet toegankelijk voor iedereen.'

technieken te combineren met standaardprocedures. Ik begin met het maken van een symbolisch object dat afhankelijk van de vorm al dan niet evolueert naar een specifiek juweel. Een halssnoer is niet hetzelfde als een broche: hoe en waar iets op het lichaam wordt gedragen, staat in functie van het achterliggende verhaal. In mijn atelier liggen gewone instrumenten zoals een knijptang, maar ook alternatieve hulpmiddelen zoals cactusstekels.'

Hoe modebewust is Mexico in vergelijking met België?

'Mexico is modebewust, met dat verschil dat mode niet toegankelijk is voor iedereen. Het is een nieuwsgierig land dat wil bijleren, maar door de huidige omstandigheden lukt dat niet.'

Hebben je Belgische studies een invloed gehad op je werk?

'In Mexico bestaat veel vakmanschap maar weinig creativiteit: ontwerpers worden gekopieerd, men is niet inventief in de keuze van materialen en het moet altijd blinken. Ik heb er een heel technische opleiding genoten. Jarenlang maakte ik pronkjuwelen zonder enige betekenis. Hier leerde ik creatief omgaan met concepten en materialen.'

Wanneer begon jouw naam te circuleren?

'Dat is heel snel gebeurd. Onmiddellijk na mijn studies vroeg men mij al een solotentoonstelling te maken. Ik schrok er zelf van.' (lacht)

Info: www.jorgemanilla.com.

Broche mixed media: een verwijzing naar het vastbinden van slachtoffers.